

**2009 m. sausio 30 d. Société des plantations de Mbanga SA (SPM) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 13 d. Pirmosios instancijos teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-128/05 SPM prieš Tarybą ir Komisiją**

(Byla C-39/09)

(2009/C 90/16)

Proceso kalba: prancūzų

**Šalys**

Apeliantė: *Société des plantations de Mbanga SA (SPM)*, atstovaujama advokato A. Farache

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba, Europos Bendrijų Komisija

**Apeliantės reikalavimai**

— Visų pirma:

— panaikinti iš dalies Pirmosios instancijos teismo sprendimą;

— priteisti iš Komisijos atlyginti žalą ir bylinėjimosi pirmoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

— Nepatenkinus pagrindinio reikalavimo:

— grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo ir priimti sprendimą dėl atlygintinos žalos dydžio.

**Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai**

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė iš esmės nurodo du pagrindus.

Pirmajame pagrindė ji tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad Bendrijos bananų importo sistema nebuvo akivaizdžiai ir sunkiai pažeistas veiksmingos konkurencijos išsaugojimo principas, kuris apeliantės teigimu, yra teisės norma, pagal kurią privatiems asmenims suteikiamos teisės.

Šiuo atžvilgiu apeliantė nurodo, kad, pirma, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į konkurencijos tikslus, kiek jis savo sprendimą grindė išimtinai bendrais tikslais, kurių siekiama organizuojant bendrą bananų rinką. Antra, apeliantė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino Bendrijos

teisės aktų ir bananų rinkoje egzistuojančios antikonkurencinės praktikos ryšį, nes jis atsisakė pripažinti, jog pagal Bendrijos teisės nuostatas leidžiama, išdavus importo pažymėjimus, suteikti ekonominių pranašumų tam tikriems privilegijuotiems (rinkoje veikiantiems) ūkio subjektams, kurių padėtis yra sustiprinta galiojančių normų pagrindu.

Antrajame pagrindė apeliantė nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė bendruosius teisės principus, visų pirma gero administravimo principą, nes nusprendė, kad šis principas nėra teisės norma, pagal kurią privatiems asmenims suteikiamos teisės. Tačiau šis principas, kuris teismų praktikoje buvo daug kartų patvirtintas, šiuo atveju įpareigojo Komisiją atsižvelgti į ypatingas rinkos sąlygas ir gamintojų, negalinčių įgyti (rinkoje veikiančių) ūkio subjektų statuso priėmus Bendrijos teisės aktą.

**2009 m. sausio 29 d. VAT and Duties Tribunal, Mančesteris (Jungtinė Karalystė), pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Astra Zeneca UK Limited prieš Her Majesty's Revenue and Customs**

(Byla C-40/09)

(2009/C 90/17)

Proceso kalba: anglų

**Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas**

*VAT and Duties Tribunal*, Mančesteris

**Šalys pagrindinėje byloje**

Ieškovė: *Astra Zeneca UK Limited*

Atsakovai: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

**Prejudiciniai klausimai**

1. Ar šios bylos aplinkybėmis, kai darbuotojas pagal savo darbo sutarties sąlygas turi teisę pasirinkti dalį atlyginimo atsiimti nominalios vertės kuponais, Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB<sup>(1)</sup> 2 straipsnio 1 dalį (dabar – Pagrindinės PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punktas) reikia aiškinti taip, kad darbdavio atliktas kuponų perdavimas darbuotojui yra paslaugų teikimas už atlygį?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra neigiamas, ar 6 straipsnio 2 dalies b punktą (dabar – 26 straipsnio 1 dalies b punktas) reikia aiškinti taip, kad jis reikalauja darbdavio pagal darbo sutartį atliktą kupono perdavimą darbuotojui laikyti paslaugų tiekimu tuo atveju, jei kuponas skirtas darbuotojo privatiems poreikiams?
3. Jeigu kupono perdavimas nėra nei paslaugų teikimas už atlygį 2 straipsnio 1 dalies prasme, nei turi būti laikomas paslaugų teikimu pagal 6 straipsnio 2 dalies b punktą, ar 17 straipsnio 2 dalį (dabar – 168 straipsnis) reikia aiškinti taip, kad ji leidžia darbdaviui susigrąžinti pridėtinės vertės mokesčių, kurių jis sumokėjo pirkdamas ir perduodamas kuponą darbuotojui pagal darbo sutartį, tuo atveju, jei kuponas skirtas darbuotojo privatiems poreikiams?

(<sup>1</sup>) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

pramoginių laivų, kuriais pagal išduotą leidimą gali plaukti ne daugiau kaip 12 keleivių, ir kuriuos reikia patikrinti, atrankos kriterijus.

Direktyvos 2000/59 11 straipsnio 2 dalies c punkte numatyta, kad jeigu atitinkama institucija yra nepatenkinta patikrinimo rezultatais, ji užtikrina, jog laivas iš uosto neišplauks tol, kol neatiduos laive susidariusių atliekų ir krovinių likučių į uosto priėmimo įrenginius pagal 7 ir 10 straipsnius.

Estijos Respublika pranešė apie savo ketinimą papildyti Estijos teisės aktus, kad būtų tinkamai perkeltos šios direktyvos nuostatos. Komisija neturi informacijos apie tokių pakeitimų priėmimą.

(<sup>1</sup>) OL L 332, p. 81.

### 2009 m. sausio 30 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Estijos Respubliką

(Byla C-46/09)

(2009/C 90/18)

Proceso kalba: estų

#### Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Randvere ir K. Simonsson

Atsakovė: Estijos Respublika

#### Ieškovės reikalavimai

— konstatuoti, kad tinkamai į savo nacionalinę teisę neperkėlusį 2000 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/59/EB (<sup>1</sup>) dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams nuostatų, Estijos Respublika neįvykdė išipareigojimų pagal Direktyvos 2000/59/EB 11 straipsnį,

— priteisti iš Estijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

#### Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Iš Direktyvos 2000/59 11 straipsnio 2 dalies a punkto matyti, kad Estijos Respublika privalo nustatyti kitų nei žvejybos ir

### 2009 m. vasario 6 d. Tingsrätt Stockholm (Švedija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Konkurrensverket prieš TeliaSonera Sverige AB

(Byla C-52/09)

(2009/C 90/19)

Proceso kalba: švedų

#### Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tingsrätt Stockholm

#### Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Konkurencijos tarnyba (Konkurrensverket)

Į bylą įstojusi šalis: Tele2 Sverige Aktiebolag

Atsakovė: TeliaSonera Sverige AB

#### Prejudiciniai klausimai

1. Kokiomis sąlygomis pažeidžiamas EB 82 straipsnis dėl skirtumo tarp didmeninei prekybai skirtų ADSL paslaugų kainos, kurią dominuojančią padėtį užimanti vertikalčiai integruota įmonė taiko konkurentams didmeninės prekybos rinkoje ir kainos, kurią ta pati įmonė taiko galutinių vartotojų rinkoje?
2. Ar siekiant atsakyti į 1 klausimą reikia atsizvelgti tik į dominuojančią padėtį užimančios įmonės kainas, taikomas galutiniams vartotojams ar taip pat į konkurentų kainas, taikomas galutinių vartotojų rinkoje?